

סיפורים נפלאים לילדים

מטות מסעי

עבר זמן ואחד מהם הציע מחיר, ואלו השני עדין לא התקשר.

התלמיד החליט לא להמתין ושכר את שרותיו של הקבלן שהתקשר ראשון.

שעה לאחר מכן התקשר הקבלן השני ובפיו הצעה זולה בכמה אלפי דולרים מההצעה של הקבלן הראשון.

התלמיד התקשר מיד לרבי אברהם פאם לשאל מה יעשה? השיב לו הרב פאם: עליך לשמור על מוצא פיה ולשכר את הקבלן הראשון!...

"ויקצף משה על פקודי החיל" (לא, יד)

באחד משבועות הקיץ, שהה הגאון רבי משה פינשטיין זצ"ל ב"קעמפ" יחד עם תלמידיו, וכדרכו היה שקוע כל כלו בעמל התורה ובלבון ההלכה.

הוא כתב חדושי תורה ע"י שהטביל את הקולמוס בדיו וכתבם על גליון.

באחד הימים בעודו כותב את חדושיו ולפניו על השלחן שלושה דפים כתובים ומסדרים בחדושיו שהניחם להתניבש.

חפצו שלושה מהתלמידים לראות מה כתב רבם ונדהקו ליד השלחן להביט בכתבים, ומחמת כן נהפך הקסת ונשפך הדיו על הדפים הכתובים

"לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה" (ל, ג)
מעשה שהיה אצל הרה"ק מקלויזנבורג זצוק"ל בעל השפע חיים, שפעם בא אליו איש אחד שהיה חשוף בנים ובקש את ברכתו. נענה הרבי ואמר: הרי כבר היו נסים לעולמים, וכבר נודע בעולם על אנשים שנפקדו אחרי ט"ז שנים וכעבר כ"ב שנה.

מדבריו של הרבי לא נפל דבר ארצה, ובמלאות ט"ז שנים מנשואיו, נולד לאותו אדם בן, ובמלאות כ"ב שנה שוב נפקד בזרע של קימא, ויהי לנס.

וכדברי המגיד מקוז'ניץ, כי איש צדיק לא יהיו דבריו חלין, אלא כל היוצא מפיו יעשה, למשל שיאמר בפיו לאחד בנים ולאחד חיים או מזוני, כן יעשה המלך ברוך הוא, בסוד "ותגזר אומר ויקם לה", ואפלו דבור קל שיצא מפיו לא נפל ארצה.

מעשה בתלמיד שעמד לערך שפוצים בביתו. הוא הזמין שני קבלנים להצעת מחיר.

לעי"נ הרה"צ

ר' פנחס בן ר' בנימין בינוש רוזנבוים זצוק"ל
כ"ו בניסן תשע"ז

ונשחתו לגמרי.

הם נבהלו מאד וחששו מהקפדתו, ובאו בחיל ורעדה לבקש מחלתו.

רבי משה אמר להם בנעם ובניחותא שאינו מקפיד עליהם וכי הוא מוחל להם במחילה גמורה.

המשגיח של הישיבה שהיה נוכח שם הביע את פליאתו בפני רבי משה: מהיכן שאב את הכוחות הללו, שלא נראה עליו שום רגז וכעס אחרי שהשחיתו לו את דפי החדושים שבה עמל ויגע עליהם והיאך נשאר בשלות נפש כזו ולא הקפיד?

השיב לו רבי משה: מה הפליאה, הרי כבר עשרות שנים שהנני עובד על עצמי שלא לבוא לידי כעס...

(בדידי הוי עבדא)

"ולא תחניפו את הארץ" (לה, לג)

הגאון רבי גרשון לפידות זצ"ל ספר: כאשר הקיסר וילהלם היה אמור להגיע לבקור בירושלים, הכינו לכבודו שלושה שערים, האחד בשער יפו, שם עמדו המסלמים לקבל את פניו, השני בשכונת מחנה יהודה ליד בית הספר אליאנס, שם עמדו הנוצרים לקבל את פניו, והשלישי במוצא, שם עמדו היהודים לקבל את פניו.

לפי התכנית היה אמור הקיסר להגיע מחיפה ברכבת, להתחיל בשער יפו, משם למחנה יהודה ומשם למוצא.

בסופו של דבר, הקיסר לא הגיע מחיפה אלא מיפו לירושלים, ולא ברכבת אלא רכוב על סוס. היהודים היו הראשונים לקבל את פניו.

הגאון רבי שמואל סלנט זצ"ל יצא יחד עם החכם באשי ואדון ענתבי מעסקני עדת הספרדים, לקבל את פני הקיסר וספרי תורה בידיהם.

בראות אותם הקיסר עם ספרי התורה, קד קדה, אך לא ירד מסוסו.

לאחר מכן שלח הקיסר לכל אחד ממקבלי פניו מדליה של זהב. כלם לקחו את המדליה אך רבי שמואל החזירה.

הבין הקיסר שרבי שמואל מסרב לקבל את המדליה מחמת צורת שתי וערב החקוק עליה, לכן שלח לו תמורת זה חמשים לירות זהב טורקיות, אך גם אותם לא אבה לקבל ושלחם בחזרה.

הדבר חרה בעיני הקיסר ושלח לקרא לו.

כאשר הגיע רבי שמואל אמר לו הקיסר: יכלתי להבין שאת המטבע שחקוקה עליה צורת שתי וערב שלחת חזרה, אבל חמשים לירות מדוע החזרת?

ענה לו רבי שמואל: כאשר יצאנו לקראתו וכבדנוהו עם ספר תורה בידינו, אתם לא ירדתם מן הסוס לתן כבוד לתורת ה', הרגשתי חובה למחות לכבוד ה' ותורתו וזוהי הסבה להחזרת הכסף.

הדבר מצא חן בעיני הקיסר, הושיט ידו לר' שמואל ואמר: אתה יהודי הגון.

א גוט שבת

לקבלה במייל: LikutimNiflaim@gmail.com